

OMIEŚĆ (1) *vb pf*

inf omieść.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. [Oczyścić [co]: A łcziany przinamniey rałz do roku dacz omiefcz. *StatNorb* 171.]

2. *Usunąć, zebrać, zetrzeć [co z czego]:* Deicere de foribus araneas. Omieść zedrzwi páyąki s páyęcziną. *Mącz* 162b.

Formacje współrdzenne cf MIOTACĆ.

Cf [OMIECIONY]

MŚ